

مرگ بر اسرائیل

Down with
Israel.

[Http://shahidedoardo.blogfa.com](http://shahidedoardo.blogfa.com)

[Http://ebook.hyperphp.com/html](http://ebook.hyperphp.com/html)

[Http://Elmvazendegi.blogfa.com](http://Elmvazendegi.blogfa.com)

با سلام

قبل از گفتن هر مطلبی باید اطلاعاتی درباره صهیونیسم داشته باشیم. مطالب زیر از وبلاگ صهیون پژوه انتخاب شده.

تعریف صهیونیسم

صهیونیسم (Zionism) نام یک جنبش ناسیونالیستی یهودی است؛ که هدف آن ایجاد یک دولت خود مختار یهودی در فلسطین بود. صهیونیسم صورت دنیوی و ملت پرستانه ای از یهودیت است که پس از پیدایش موج جدید یهود ستیزی، در اواخر قرن 19 پدید آمد این جنبش نام خود را از «کوه صهیون» در اورشلیم گرفته است؛ که ظاهراً آرامگاه داوود نبی (ع) در آن قرار دارد. واژه صهیون به تدریج نماد و سنبُل سرزمین مقدس شد بنابر نظر صهیونیست ها، یهودیان خارج از این سرزمین، در تبعید زندگی می کنند و زندگی کامل فقط در آنجا ممکن است.

مراحل تکوّن و تحوّل تاریخی

فلسطین که در عبری آن را ارض اسرائیل می خوانند، در نظر یهودیان همان ارض موعودی است که خداوند به بنی اسرائیل وعده داده است. یهودیان بعد از ویرانی بیت المقدس (اورشلیم) در سال 70 میلادی توسط رومیان از فلسطین رانده شدند؛ و از آن به بعد به طور پراکنده در میان ملت‌های دیگر به صورت اقلیتی منزوی زندگی می کردند؛ و البته گاه مورد اذیت و آزار قرار می گرفتند؛ اما علی رغم پراکندگی و تشتت وحدت دینی و فرهنگی خود را حفظ کردند. بسیاری از یهودیان همواره آرزوی بازگشت به فلسطین یا دست یابی به ارض موعود را در سر داشته اند. احساس تعلق به ارض موعود همواره الهام بخش یهودیان در طول تاریخ بود. بنابر متون مذهبی آنان سرزمین مقدس تنها در سایه رهبری پیامبری از بنی اسرائیل و با یک حکومت کاملاً دینی بدست خواهد آمد. فکر بازگشت به سرزمین مقدس در نزد برخی از مسیحیان نیز یافت می شد،

اما هیچ گاه به طور جدی پیگیری نشد. در قرن نوزده جریان های یهودی ستیزی در اروپا شدت گرفت و صهیونیسم در واکنش به این جریان ها به وجود آمد.

بنیان گذار جنبش صهیونیسم یک روزنامه نگار اتریشی به نام تئودور هرتزل (1860-1904) است. هرتزل با نوشتن کتاب « دولت یهود » نظریه خود را - مبتنی بر لزوم ایجاد یک دولت ملی یهودی در فلسطین - به جامعه یهودیان عرضه کرد. هرتزل صهیونیسم را از یک واژه مذهبی به یک استراتژی بلند مدت سیاسی تبدیل نمود و با طرح لزوم ایجاد دولت ملی یهود در فلسطین عقیده دیرینه وستنی یهودیان را (مبنی بر انتظار ظهور یک پیامبر منجی و ایجاد دولت الاهی در ارض موعود) زیر پا گذاشت زیرا او خواستار دولتی سکولار در فلسطین بود. او معتقد بود با وجود فشار های خارجی یهودیان مجبورند ایجاد یک دولت ملی در فلسطین را بپذیرند و زندگی آرامی را در آنجا سپری کنند.

اولین کنگره صهیونیست هادر بازل سوئیس در سال 1897 تشکیل شد. در آنجا هدف صهیونیست ها مبنی بر ایجاد یک دولت ملی در فلسطین رسماً اعلام گردید. مرکز صهیونیست ها ومقر هرتزل در وین قرار داشت و تا سال 1901 هر ساله و از آن به بعد هر دو سال یک بار، اجلاس کنگره جهانی صهیونیسم تشکیل می شد.

صهیونیست ها در این زمان در میان یهودیان، در اقلیت بودند و فقط بخشی از یهودیان اروپای شرقی و مرکزی از آنها حمایت می کردند. در مقابل صهیونیسم در جامعه یهودیان اروپا جریان عمده ای قرار داشت که متأثر از جنبش روشنفکری یهودی یا Haskala بود. این جنبش که در قرن 17 و 18 شکل گرفته بود می کوشید تا یهودیان را که به طور سنتی از جامعه و فرهنگ اروپایی منزوی بودند با فرهنگ و تمدن غربی آشنا سازد، و زمینه ادغام آنان را در فرهنگ و جامعه اروپایی فراهم آورد. به همین دلیل این جریان، در مسائل غیر فردی، آموزشهای غیر دینی و فرهنگ سکولار را در میان یهودیان ترویج می کرد. هدف این گروه به طور کلی ایجاد یک فرهنگ گسترده یهودی با تاکید بر فرهنگ مدرن و ویژگیهای فرهنگی یهودیت بود. هرتزل اگر چه اقدام یهودیان را در جامعه اروپایی را مطلوب می دانست ولی معتقد بود با توجه به احساسات ضد یهودی موجود در اروپا، امکان تحقق آن وجود ندارد. صهیونیست ها علی رغم تعداد اندک، از ساز ماندگی قوی و حمایت مالی گسترده برخوردار بودند؛ روزنامه های آنان به بسیاری از زبان های جهانی منتشر می شد. تبلیغات وسیع و زیرکانه از شگردهای صهیونیستها و از عوامل عمده موفقیت آنها محسوب می شود.

هرتزل برای تحقق آرزوی صهیونیست ابتدا به سلطان عثمانی پیشنهاد داد تا خود مختاری

فلسطین را اعلام کند و زمینه را برای مهاجرت یهودیان به آن منطقه فراهم آورد ؛ اما سلطان عثمانی پیشنهاد وی را نپذیرفت ؛ و او به انگلستان متوسل شد . انگلیس ها پیشنهاد کردند تا منطقه غیر مسکونی در اوگاندا را به یهودیان واگذارند . اقلیتی از صهیونیست ها از این پیش نهاد استقبال کردند ؛ اما هرتزل و اکثریت یهودیان خواهان سرزمین فلسطین بودند . در 1905 کنگره صهیونیست ها ایجاد دولت یهود در غیر فلسطین را مردود شمرد .

هرتزل در 1904 مرد ، و مرکز صهیونیستها بعد از به کلن و سپس به برلین و بعدها به لندن منتقل شد . قبل از جنگ جهانی اول طرفداران ، صهیونیسم را اقلیتی از یهودیان ساکن روسیه و اروپای شرقی به خصوص لهستان تشکیل می دادند ؛ ولی هدایت ورهبری جنبش را یهودیان آلمانی واتریشی بر عهده داشتند . صهیونیست ها با کوشش فراوان زبان عبری و فرهنگ یهودی را احیا کرده و گسترش می دادند و در مدت نسبتا کوتاهی موفقیت های عمده ای در این زمینه به دست آوردند . شکست انقلاب روسیه در 1905 و فشار های دولت تزاری باعث شد تا تعدادی از جوانان یهودی به فلسطین مهاجرت کنند . در 1914 حدود 90 هزار یهودی در فلسطین ساکن بودند ، و حدود 13 هزار نفر مهاجر یهودی نیز در شهرک های مهاجر نشین زندگی می کردند ، و عمدتا توسط بارون روتمپیلد [احتمالا منظور روتچیلد بوده] - ثروتمند فرانسوی یهودی - حمایت می شدند . در بحبوحه جنگ اول جهانی ، صهیونیسم رشد سریعی یافت و رهبری آن به یهودیان روسی تبار ساکن بریتانیا منتقل شد . در این زمان حییم وایزمن - که بعد ها نخستین رئیس جمهور اسرائیل شد - تلاشهای گسترده ای انجام داد تا از دولت بریتانیا تعهداتی در مورد ایجاد دولت ملی یهود در فلسطین بگیرد . سر انجام در سال 1917 بالفور وزیر خارجه انگلیس اعلامیه ای صادر کرد ، و در آن قول داد که دولت انگلیس از یهودیان برای ایجاد دولت یهودی در فلسطین حمایت خواهد کرد . با این اعلامیه که به (اعلامیه بالفور) مشهور است ، اولین نطفه های کشوری بنام اسرائیل بسته شد . جنگ عثمانی ها وانگلیسی ها در واقع به نفع یهودیان صهیونیست تمام شد . بعد از جنگ ، امپراتوری عثمانی از هم پاشید و قیمومیت فلسطین به انگلیس واگذار شد و به این ترتیب زمان برای تحقق وعده بالفور به تدریج فرا می رسید . از سویی دیگر در فلسطین یهودیان مهاجر همچنان شهرها و روستاهای خود را بر پا می کردند ، و سازمان های مستقل و نهاد های آموزشی یهودی را آزادانه تشکیل می دادند . در 1925 جمعیت یهود در فلسطین حدود 108 هزار نفر بود ، و در سال 1933 به 238 هزار نفر رسید که حدود 20٪ کل جمعیت فلسطین را شامل می شد . تا ظهور هیتلر روند مهاجرتها کند بود ، اما فشاری که نازی ها بر یهودیان وارد کردند روند مهاجرت را تسریع کرد . اعراب مسلمان که خطر

یهودیان و حمایت انگلیس از آنها را را درک می کردند بارها در طی سالهای 1929 تا 1939 شورشها و اعتراضاتی را سازمان دادند ، و دولت انگلیس را دچار مشکل ساختند . در طی جنگ دوم ، صهیونیسم طرفداران بیشتری یافت بخصوص یهودیان ثروتمند آمریکایی حمایت مالی گسترده ای از آن به عمل آوردند ، و از آن به بعد به یکی از عمده ترین حامیان صهیونیسم مبدل شدند. صهیونیست ها با تشکیل یک سازمان تروریستی به نام هاگانا جو پر آشوب و فتنه را در فلسطین به وجود آوردند.

بعد از جنگ دوم جهانی که اختلافات مسلمین و یهودیان به اوج خود رسیده بود دولت بریتانیا مساله فلسطین را به سازمان ملل واگذاشت ، و پیشنهاد کرد دو دولت عربی و یهودی در این سرزمین تشکیل شود و بیت المقدس به عنوان شهری بین المللی انتخاب گردد. سازمان ملل این پیشنهاد را پذیرفت و قطعنامه ای در تایید آن صادر کرد. اعلام کشور اسرائیل به سرعت بعد از صدور قطعنامه سازمان ملل انجام گرفت (1948)، و در پی آن اولین مرحله از جنگهای اعراب و اسرائیل شروع شد . اسرائیلی ها در جنگ بیش از آنچه طبق قطعنامه به آنان تعلق می گرفت سرزمین های عربی را اشغال کردند و 800 هزار فلسطینی را آواره ساختند ، و سر انجام دولت اسرائیل _ 50 سال بعد از تشکیل اولین کنگره صهیونیست ها _ ایجاد گردید .

جنبش صهیونیسم به طور کلی برای رسیدن به هدف خود از خشونت ، ترور و تبلیغات گسترده استفاده می کرد. سازمانهای تروریستی از همان بدو شکل گیری صهیونیسم در فلسطین به ترور مسلمانان دست می زدند و خشونت و اعراب گسترده ای برای ترساندن و فراری دادن فلسطینی ها به کار می گرفتند، دولت اسرائیل نیز عملاً از همین شیوه پیروی کرده است .

به هر حال بعد از ایجاد دولت اسرائیل سازمان های صهیونیستی کوشیدند تا یهودیان جهان را به مهاجرت تشویق کنند . بسیاری از یهودیان این نظریه صهیونیستی را که یهودیان خارج از اسرائیل در تبعید زندگی می کنند ؛ و زندگی کامل و سالم یهودی فقط در اسرائیل ممکن است ، نمی پذیرند . اما گروه های تند رو و متعصب صهیونیست ، ایجاد یک کشور بزرگ یهودی را از راه قهر و سلطه نظامی در سر می پروراند ، که به اصطلاح (از نیل تا فرات) وسعت داشته باشد .

کتاب فرهنگ واژه ها صفحه 367_372

DOWN WITH ISRAEL.

مرگ بر اسرائیل